ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡ. 9-48

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετησία	Δρ. 380	Έτησία	Δολλ. 10
Εξάμηνος	» 200	Άμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΓΛΩΣΣΗΣ — 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — ΤΟΜΟΣ ΔΡΧ. 15

ΔΕΥΤΕΡΑ
18
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1933

Ἀνατολὴ ἡλίου 7.38'. Δύσις 5.05'.
Σεβαστιανοῦ μάρτυρος

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 19.9, ἐλαχ. 8.2. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς. Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 759.8

Ο ΠΑΡΕΛΘΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Ο συνάδελφος «Ἐστία», ἀντικρούων τὴν ἰδέαν τῆς διεξαγωγῆς ἐκλογῶν, διεπίστωνεν, ἐν σχέσει διὰ τοῦ χθεσινοῦ της ἄρθρου, «τὴν πραγματικὴν ὕπαρξιν μιᾶς ἀδιεξόδου ἀνωμαλίας» —κατὰ τὴν ἐκφρασίν της— κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ὁμαλότητα τοῦ πολιτικοῦ μας βίου κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν. Καὶ ἀναγνώριζεν ὅτι ἡ ἀνωμαλία αὐτὴ ἀποτελεῖ πράγματι «μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἀνωμαλίας» τοῦ πολιτικοῦ μας βίου, διὰ λόγους ὑγιεινῆς τάξεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιμένει ἡ «Ἐστία», ἐπρεπε νὰ ἐκλείψῃ ἐγκαίρως διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν κινδύνων τῆς εὐπιστίας, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκινδύνευε νὰ ὁδηγήσῃ τὸν λαὸν ἡ ἀπλῆ διαπίστωσις τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀνωμαλίας εἶναι ἄχρηστοι εἰς τὴν πολιτικήν, ἐφ' ὅσον δὲν ὡρίσκοντο εἰς συγκεκριμένας ἀποφάσεις περὶ τοῦ πρακτέου κατὰ τὸ παρόν. Ἡ πολιτικὴ εἶνε κάτι τὸ ἐντελῶς ρεαλιστικόν.

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν παρατήρησιν αὐτὴν καὶ τὰς ἐξαιρετικὰς αὐτὰς διαπιστώσεις τοῦ συνάδελφου: «Ὅτι τὸ κακὸν τοῦτο κυβερνᾷ σήμερον τὸν κόσμον τῆς χώρας εἶνε τοῦτο μέτρον ἀκριβές. Εἶνε, ἄλλωστε, φυσικὸν καὶ ἀνθρώπινον νὰ ὑπάρχῃ τοιοῦτο κακόν, διότι καὶ ἡ λήθη, δὲν εἶνε πάντοτε ἐπωφελὴς διὰ τοὺς λαούς. Ἔστω, ἀντιθέτως, εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία, μὲ ποδηγέτιδα τὴν κρίσιν τῶν πεπραγμένων καὶ τῶν παθῶν, ὅπως καὶ τῶν ἀτόμων, καὶ τῶν λαῶν, ἐπιβάλλει πρὸς ἀποφυγὴν παλαιῶν σφαλμάτων, πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν κινδύνων τῆς εὐπιστίας, πρὸς ἀποφυγὴν διδαγμάτων ἀπὸ τὰ παρελθόντα. Τὸ παρελθὸν πάντοτε κυριαρχεῖ τὸ παρὸν —ὅπως εἶπεν ὁ ἄλλος— εἰς κάποιο χορικὸν τῆς Ἑλλάδος» του. Καὶ ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ διατελῇ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀναμνήσεως ἑνὸς προσφάτου, ἀλλὰ τε, παρελθόντος, μὲ ὅλας τοῦτου συνεπείας, τὰς ἀναμφισβητήτως ἐπὶ τὴν ὁσημέραι χρονίσαν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὸ παρελθόν αὐτό. Δὲν πρόκειται, ὅμως, περὶ τῆς ἀναμνήσεως τοῦ παρελθόντος μόνον, ἀλλὰ περὶ τῆς ψυχικῆς ἀντιδράσεως ποὺ προκαλεῖ εἰς τὸν πεπονωμένον μας κόσμον. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται μία φυσικὴ καὶ σημαντικὴ ἀλήθεια, ἡ ὁποία ἐτροποποίησεν οὐσιωδῶς τὴν ὑφὴν καὶ τὰς τάσεις τῶν πολιτικῶν μας κομμάτων. Τὸ αὐτὸν κόμμα, ἐπὶ παραδείγματι, δὲν εἶνε σήμερον τὸ κόμμα τὸ πρὸ ἐτῶν ὑπάρξαν. Ἦτο τότε κόμμα καθαρῶς βασιλόφρον, συνταγματικόν. Ἀναγνωρίσαν σήμερον τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, προσαρμοσθὲν ἐπίσης ὅλοι οἱ ζωντανοὶ ὀργανισμοὶ— πρὸς τὸν ρυθμὸν τῆς σημερινῆς ἐθνικῆς ζωῆς καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς παρούσης ἑλληνικῆς πραγματικότητος, συνεργάζεται ἁρμονικώτατα μετὰ προσώπων καὶ πολιτικῶν συγκροτημάτων ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐχωρίζετο πλήρως πρὸ δεκαετίας. Καί, ἀντιθέτως πρὸς τὴν γνώμην τῆς «Ἐστίας» ὅτι ὁ πολιτικὸς κόσμος δουλεύει περισσότερον εἰς τὸ παρελθὸν ἀπὸ τὸν λαὸν τῶν ἐκλογέων, εἶνε γνωστὸν εἰς ὅσους ἐρχονται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὴν πραγματικότητα, ὅτι πυκνὰ μᾶχαι ἐκλογέων εἶνε, εἰς τὰς ἐπαρχίας ἰδίως, πολὺ μᾶλλον ἀνεξέλικτοι καὶ ἀπροσάρμοστοι πρὸς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπροσώπους των.

Ἀλλὰ τί εἶνε, λοιπόν, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ ἄγρυπνα τὰ πολιτικὰ πάθη καὶ τὰς μνησικακίας τοῦ πολὺ κακοῦ παρελθόντος; «Ὅταν ἀνετράπη ἡ δικτατορία Παγκάλου, ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας εἶχεν ἑνωθῇ ὑπὸ μίαν ἰσχυρὰν λαϊκὴν πίεσιν, εἰς μίαν σύμπραξιν διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς χώρας, σύμπραξιν, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη διὰ τοῦ καταστρισμοῦ μιᾶς οἰκονομικῆς κυβερνήσεως. Εὑρίσκετο δὲ ὁ ἑνωθεὶς εἰς μίαν κοινὴν ἀναδημιουργικὴν προσπάθειαν ἀντίπαλος ἕως ἐκείνην τὴν στιγμὴν πολιτικὸς κόσμος εἰς πολὺ ἐγγυτέραν ἀπόστασιν ἀπὸ ὀδυνηρότατα καὶ δικαστικὰ γεγονότα. Παρ' ὅλα ταῦτα, καὶ ἀφοῦ διελύθη ἡ οἰκουμενική, ἡ πολιτικὴ μας κατάστασις ἐξειλίσσετο πρὸς μίαν ὁριστικὴν ἀπαμβλυνσιν τῶν παλαιῶν παθῶν, πρὸς μίαν ἀνασύνθεσιν τῶν πολιτικῶν μετώπων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προκύψῃ, σὺν τῷ χρόνῳ, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ συνάδελφος «Ἐστία» φαίνεται ἐπιθυμοῦσα τόσον πολύ: μία νέα πολιτικὴ κατάστασις, ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις καὶ παρελθόντος. Τί ἀνέκυψε τὴν βραδεῖαν μέν, ἀλλ' ὁμαλὴν καὶ ἀσφαλῆ ἐξέλιξιν αὐτήν; Ἡ δραματικὴ ἐπανεμφάνισις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τοῦ κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶνε καθόλου μία κοινὴ πολιτικὴ προσωπικότης. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ἑλληνικοῦ δράματος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐδικάσθη ὁ λαὸς τῆς χώρας αὐτῆς· γεμίζει ὁ ἴδιος μίαν ὁλόκληρον ἐποχὴν τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς ἱστορίας· ἀλλὰ —καὶ ἂς μὴ εἶπῃ κανεὶς ὅτι θέλομεν νὰ ὑποδαυλίσωμεν πάθη καὶ φανατισμούς, διότι τὰ ἀληθῆ καὶ πασίγνωστα καὶ πανθομολογούμενα διαπιστεῦμεν— καὶ ἡ ἐμφάνισις του εἰς τὸ προσκήνιον τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς, μὲ τὴν ἀνήσυχον καὶ κινητικωτάτην καὶ πολεμικωτάτην ὅσον καὶ πλήρη ψυχορμήτων καὶ ἀνισοτήτων ἰδιοσυγκρασιαν του εἶνε μία διαρκὴς ἀνατάραχὴ ὑπνωττόντων παθῶν, ληθαργευσῶν μνησικακιῶν, εἶνε μία διηνεκὴς δημιουργία νέων ἐρίδων καὶ νέων χωρισμῶν.

Ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα πραγματισταί, πρέπει νὰ σταματήσωμεν εἰς αὐτὴν τὴν βασικὴν διαπίστωσιν. Καί, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Βενιζέλος θεωρῇ καλὸν νὰ παραμένῃ καὶ νὰ δρᾷ εἰς τὸ προσκήνιον τῆς πολιτικῆς, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς πολιτικῆς ἐκδηλώσεώς του αὐτῆς δημιουργεῖται ἡ «βαθυτέρα ἀνωμαλία», τὴν ὁποίαν ἡ συνάδελφος ἀναγνωρίζει, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι, διὰ κάθε λογικὸν καὶ πραγματιστὴν παρατηρητήν, ἀντιλαμβανόμενον τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποτροπῆς ἀνωμάλων ἐξέδων ἐκ τῆς ἀνωμαλίας αὐτῆς, ὁ μόνος νόμιμος καὶ εὐθὺς τρόπος εἶνε ἡ προσφυγὴ εἰς τὸ λαϊκὸν κριτήριον, παρ' ὅλον τὸ ἀσύμφορον τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ ἀναποφεύκτου ἐκλογικοῦ σάλου.

Στέφαν Τσβάϊγχ

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ

Ἠκοσμοϊστορικὴ δίκη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐκτὸς τῶν καταθέσεων, θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἕνα ἄλλο γεγονός, ἀναμφισβητήτου ψυχολογικῆς σημασίας. Οἱ ἀνακριταὶ εὑρίσκοντο ὑπὸ τὸ κράτος μιᾶς ὁμαδικῆς ὑποβολῆς. Δι' αὐτούς, καθημερινοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Πὲρ Ντυσέν», ἡ φρικιαστικὴ αὐτὴ κατηγορία τοῦ παιδιοῦ συνεφώνει ἀπολύτως πρὸς τὸν σατανικὸν χαρακτῆρα τῆς μητρὸς τὴν ὁποίαν πορνογραφικαὶ φυλλάδες, κυκλοφοροῦσαι εἰς ὁλόκληρον τὴν Γαλλίαν, παρίστανον ὡς ἄκρον ἄωτον ἀκολασίας. Κανένα ἔγκλημα, ἔστω καὶ τὸ πλέον ἀνατριχιαστικόν, ἐκ μέρους τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας δὲν ἠμποροῦσε νὰ καταπλήξῃ τοὺς προκατειλημμένους ἐκείνους ἀνθρώπους. Δι' αὐτὸ δὲν ἐδοκίμασαν κανενὸς εἴδους δισταγμόν, οὔτε ἠθέλησαν νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὰ πράγματα, ἀλλ' ἔθεσαν τὴν ὑπογραφήν των μὲ ὅσην ἀμεριμνησίαν καὶ ἕνα παιδί, μὴ συμπληρῶσαν ἀκόμη τὸ ἕνατον ἔτος τῆς ἡλικίας του, κάτω ἀπὸ ἕνα ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ἐγκλημάτων ποὺ ἐχαλκεύθησαν ποτὲ ἐναντίον μιᾶς μητρός.

Ἡ ἀδιατάρακτος ἐρημία τῆς Κονσιερζερί ἠμπόδισεν, εὐτυχῶς, τὴν Μαρίαν Ἀντουανέτταν νὰ μάθῃ ἀμέσως τὴν καταπληκτικὴν κατάθεσιν τοῦ παιδιοῦ της. Μόλις δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου της ἔμαθε τὸ κατηγορητήριον αὐτό, ποὺ ἰσοδυνάμει μὲ τὴν ἐσχάτην τῶν ταπεινώσεων. Ὑπέφερεν, ἐπὶ συναπτὰ ἔτη, ὅλας τὰς δυνατὰς προσβολὰς κατὰ τῆς τιμῆς της, τὰς πλέον ἀνηκούστους καὶ κακοήθεις συκοφαντίας, χωρὶς ν' ἀνοίξῃ ποτὲ τὸ στόμα της καὶ νὰ προφέρῃ λέξιν. Ἀλλὰ τὸ ἀφάνταστον αὐτὸ μαρτύριον, νὰ ἴδῃ τὸ ἴδιον τέκνον της νὰ τὴν συκοφαντῇ τόσον τρομακτικά, φαίνεται ὅτι τὴν ἐκλόνισε μέχρι τῶν μυχιαιτάτων τῆς ψυχῆς της. Ἡ βασανιστικὴ αὐτὴ σκέψις τὴν ἀκολουθεῖ ἕως τὸ κατῶφλι τοῦ θανάτου. Τρεῖς ὥρας προτοῦ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἱκρίωμα, αὐτὴ ἡ τόσον συγκρατημένη συνήθως γυναῖκα γράφει εἰς τὴν συγκατηγορουμένην της τὴν πριγκήπισσαν Ἐλισάβετ τὰ ἑξῆς:

«Φαντάζομαι πόσην λύπην θὰ σᾶς ἐπροξένησεν αὐτὸ τὸ παιδί. Συγχωρήσατέ το, ἀγαπητή μου ἀδελφή καὶ σκεφθῆτε πόσον εὔκολον εἶνε, εἰς τὴν ἡλικίαν ποὺ εὑρίσκεται, νὰ τὸ ἀναγκάσουν νὰ εἴπῃ ὅ,τι ἤθελαν, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνο, ποὺ δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ. Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, τὸ ἐλπίζω, ποὺ θὰ ἀντιληφθῇ καλύτερα τὴν ἀξίαν τῆς καλωσύνης καὶ τῆς τρυφερότητος, ποὺ ἐπεδείξατε καὶ διὰ τοὺς δύο».

Ἐκτοξεύων τὴν θορυβώδη κατηγορίαν του, ὁ Ἐμπέρ, δὲν ἐπέτυχε, καθὼς ἤθελε, ν' ἀτιμάσῃ τὴν Μαρίαν Ἀντουανέτταν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου. Ἀντιθέτως, τὸ ὄπλον τὸ ὁποῖον ἐκράδαινεν εἰς τὸν ἀέρα, ἐξέφυγε τῶν χειρῶν του κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν δίκην καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν ἰδικόν του τράχηλον. Ἐν τούτοις κατώρθωσε κάτι: νὰ τραυματίσῃ θανασίμως τὴν ψυχὴν μιᾶς γυναικός, παραδεδομένης ἤδη εἰς τὸν θάνατον καὶ νὰ δηλητηριάσῃ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς πολυβασανισμένης ζωῆς της.

⁂

Ὁ δημόσιος κατήγορος ἠμποροῦσε τώρα πλέον νὰ τεθῇ ἐπὶ τὸ ἔργον του, εἶχεν ἐπαρκῆ ὅπλα εἰς τὴν διάθεσίν του. Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου ἡ Μαρία Ἀντουανέττα ἐκλήθη εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν συζητήσεων, διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν πρώτην ἀνάκρισιν. Ἀπέναντί της κάθονται ὁ Φουκιὲ-Ταγβίλ, ὁ Ἑρμάν, ὁ βοηθός του, καὶ μερικοὶ γραμματεῖς. Πλάϊ της δὲν εὑρίσκεται κανείς. Κανεὶς συνήγορος, κανεὶς παραστάτης, παρὰ μόνον ὁ χωροφύλαξ, ὁ ὁποῖος τὴν φρουρεῖ. Ἀλλὰ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἀτελειώτων ἐκείνων ἑβδομάδων τῆς μοναξιᾶς της, ἡ Μαρία Ἀντουανέττα περιεσυνέλεξε τὰς δυνάμεις της. Ὁ κίνδυνος τὴν ἔκαμε νὰ συγκεντρώσῃ τὰς σκέψεις της καὶ τὴν ἔμαθε νὰ ὁμιλῇ καλὰ καὶ νὰ σωπαίνῃ ἀκόμη καλύτερα. Ὅλαι, αἱ ἀπαντήσεις της ἔχουν μίαν ἐκπληκτικὴν σαφήνειαν, εἶνε δὲ συγχρόνως σοφαὶ καὶ ἀποφθεγματικαί. Ὀδ' ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἔχασε τὴν γαλήνην της. Ἀκόμη καὶ αἱ πλέον παραδόξοι παραπειστικαὶ ἐρωτήσεις δὲν τὴν κάμνουν νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμίαν της. Τώρα, τὴν τελευταίαν στιγμήν, ἡ Μαρία Ἀντουανέττα ἀντελήφθη τὸν ρόλον, ποὺ ὤφειλε νὰ παίξῃ. Μέσα εἰς τὴν σχεδὸν σκοτεινὴν ἐκείνην αἴθουσαν, ὅπου τὴν ἀνακρίνουν, ὀφείλει νὰ εἶνε βασίλισσα τῆς Γαλλίας περισσότερον παρὰ ὅσον ἦτο μέσα εἰς τὰς αἰθούσας τῶν δεξιώσεων τῶν ἀνακτόρων τῶν Βερσαλλιῶν. Δὲν πρόκειται τώρα ν' ἀπαντήσῃ εἰς ἕνα μικροδικηγόρον, τὸν ὁποῖον ἡ πεῖνα ὥθησε πρὸς τὴν Ἐπανάστασιν καὶ ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι ἐκτελεῖ χρέη κατηγόρου, οὔτε εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ τοὺς γραφεῖς του τοὺς μεταμορφωθέντας εἰς δικαστάς, τώρα πρόκειται οὐσιαστικῶς ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν ἕνα, τὸν πραγματικὸν δικαστήν: τὴν Ἱστορίαν. «Πότε ἐπὶ τέλους νὰ ξαναγίνῃς ὁ ἑαυτός σου ;» τῆς ἔγραφε πρὸ εἰκοσαετίας ἀπελπισμένη ἡ Μαρία Θηρεσία. Ἀκριβῶς τώρα, δύο βήματα μακράν τοῦ θανάτου, ἡ Μαρία Ἀντουανέττα ἀρχίζει ν' ἀποκτᾷ τὸ μεγαλεῖον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε μόνον ἐξωτερικῶς κατεῖχε. Ὅταν τῆς ζητοῦν τὸ ὄνομά της, ἀπαντᾷ μὲ μίαν φωνὴν ἰσχυρὰν καὶ διευγή:

—Μαρία Ἀντουανέττα τῆς Αὐστρίας καὶ Λωρραίνης, ἐτῶν τριάντα ἐννέα, χήρα τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας.

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

ὡτας μου ἡ ἴδια ἀρρώστεια, ὑπῆρξαν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἠγόρασαν τὸν λόφον τῆς Κυψέλης, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ τὸν ἐξήντλουν τὰ ἐκεῖ λατομεῖα καὶ θὰ ἔγινετο ὁ τόπος, κάποια μέρα οἰκόπεδα, καὶ ἄλλοι ποὺ ἐπεξέτειναν τὰς ἰδιοκτησίας των ἕως τοὺς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ, διότι δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ἔρθῃ ἐκεῖ ἡ ὁδὸς Σταδίου, ἐὰν ποτὲ ἐπεξετείνετο. Ἐὰν κατεστράφη ἡ ἀξιοθέκρυτος αὐτὴ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ κάτι, τοῦτο δὲν ὀφείλεται οὔτε εἰς τὰ ἀμελέτητα σχέδιά της. Ὀφείλεται εἰς αὐτὸ τὸ πανάθλιον «θὰ» τῶν χθεσινῶν συνομιλητῶν εἰς τὰ Κάτω Πατήσια.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἕνα ἀγωνιῶδες ἐρώτημα

Ὑπάρχει κίνδυνος πολέμου εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν κατὰ τὴν ἄνοιξιν;

Ξένος δημοσιογράφος, γνωρίζων καλῶς τὰ πράγματα τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς καὶ συγγράψας διάφορα ἐπ' αὐτῶν βιβλία, δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον περὶ τοῦ κινδύνου πολέμου κατὰ τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν, εἰς ἀπάντησιν σχετικῆς ἐρεύνης μεγάλου περιοδικοῦ:

Ἀφ' ἧς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀνεγνώρισαν τὴν κυβέρνησιν τῆς Μόσχας, δὲν περνᾷ ἡμέρα, χωρὶς νὰ προβληθῇ τὸ ἐρώτημα, ἂν τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν θὰ ἐκραγῇ φοβερὰ σύρραξις μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ἰαπωνίας. Ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπαντήσῃ μετὰ βεβαιότητος εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο μὲ ἕνα ναὶ ἢ μὲ ἕνα ὄχι;

Εἶνε ἀπὸ καιροῦ γνωστὰ αἱ προθέσεις τῆς Ἰαπωνίας, ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν θέσιν της εἰς τὴν ἀσιατικὴν ἤπειρον. Κατέκτησε τὴν Κορέαν οἱ δὲ λόγοι τῆς πολιτικῆς αὐτῆς τῆς ἐπεκτάσεως εἶνε ἐξ ἴσου γνωστοί. Ἀποβλέπει κατὰ πρῶτον εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐν Ἀσίᾳ πᾶν ὅ,τι τῆς λείπει εἰς τὰ ἰδικά της ἐδάφη διὰ τὸ οἰκονομικόν της μέλλον. Καὶ ἀποβλέπει κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ νέα ἐδάφη. Μολονότι τὸ κλίμα τῆς βορειοανατολικῆς ἄκρας τῆς Ἀσίας δὲν εἶνε καθόλου πρόσφορον διὰ τὴν ὁμαδικὴν ἐγκατάστασιν, ἡ Ἰαπωνία, ἐν τούτοις, εὑρίσκει εἰς τὴν ἄκραν ἐκείνην μίαν σχετικὴν διέξοδον τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ της. Πρὸ πάντων ὅμως θέλει τὴν ἄκραν ἐκείνην ὡς ἀποικίαν πρὸς ἐκμετάλλευσιν καὶ ὄχι πρὸς ἐποικισμόν ὅπως τὴν Κορέαν χθὲς καὶ τὴν Μαντζουρίαν σήμερον, δεδομένου ὅτι ἡ τελευταία ἀποτελεῖ κατ' οὐσίαν ἕνα ἰαπωνικὸν προτεκτοράτον.

Ἀπὸ πολιτικῆς ἐξ ἄλλου ἀπόψεως, ἡ κατάληψις τοῦ τμήματος ἐκείνου τῆς Ἀσίας, κυριαρχοῦντος τῆς βορειου Κίνας, θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν νὰ ἐπιβάλλεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ Πεκίνου, πιθανῶς δὲ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ ἕνα ἡγεμόνα ὀργανόν της, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου θὰ ὑπέθαλπεν εἰς τὴν νότιον Κίναν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς δημοκρατίας, τὴν τόσον πρόσφορον εἰς τὰ σχέδιά της ἀναρχίαν.

Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ τῆς σημερινῆς Ἰαπωνίας, ἐποφθαλμιώσης τὸ Βλαδιβοστόκ, τὴν παραθαλασσίαν περιοχὴν καὶ τὴν βόρειον ἀκόμη Μαντζουρίαν, εἶνε φυσικὸν ὅτι θέτει τοὺς Ἰάπωνας ἀντιμέτωπους τῆς Ρωσσίας, δύναται δὲ νὰ προκαλέσῃ μεταξὺ αὐτῶν ρῆξιν. Ἡ πιθανότης αὐτὴ ἐφάνη ἀποκρυνομένη τελευταίως κατόπιν τῆς ἐξαγορᾶς τῶν ἀνατολικῶν κινεζικῶν σιδηροδρόμων ἀπὸ μέρους τῆς Ἰαπωνίας. Ἡ Μόσχα περιώρισεν ὅλον τὰς ἀξιώσεις της, πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεώς της ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡ Βάσιγκτον ἀνεγνώρισε τὰ Σοβιὲτ, οἱ Ρῶσσοι μετέβαλον στάσιν ἐναντι τῆς Ἰαπωνίας. Διαισθάνεται καινεῖς, ὅτι ἔχουν τώρα μίαν αὐτοπεποίθησιν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχαν πρὶν εἰς τὰς σχέσεις των μὲ τὸ Τόκιο καὶ μὲ τὸ νεότευκτον μαντζουριανὸν κράτος. Αἱ πρόσφατοι σχετικαὶ πληροφορίαι δὲν ἀφήνουν καμμίαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει βεβαίως ὅτι ἡ Ρωσσία θὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Ἰαπωνίας. Ἀντιθέτως, ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη φαίνεται, ὅτι φοβεῖται πολὺ περισσότερον μίαν ἐπίθεσιν τῆς Ἰαπωνίας ἐναντίον τῆς Ρωσσίας, ἐπίθεσιν δὲ ἀμεσον, διότι οἱ Ἰάπωνες δὲν θὰ ἐπερίμεναν βεβαίως τοὺς Ρώσσους νὰ ἐξοπλισθοῦν κατὰ πρῶτον καλύτερον καὶ ἀρτιώτερον ἀπὸ ὅ,τι εἶνε.

Ἀλλ' ὁ φόβος αὐτὸς δὲν στηρίζεται τόσον πολὺ εἰς τὰ πράγματα. Καὶ ἰδοὺ διατί: Ἐν πρώτοις, τὸ φιλοπόλεμον ἢ μᾶλλον ἀρηϊφιλον πνεῦμα ποὺ ἐπικρατεῖ σήμερον εἰς τοὺς ἰθύνοντας κλοὺς τοῦ Τόκιο, οἱ Ἰάπωνες εἶνε βέβαιον, ὅτι δὲν θὰ θελήσουν νὰ παίξουν τὸ παιγνίδι των παρ' ὅταν θὰ εἶνε βέβαιοι, ὅτι θὰ τὸ κερδίσουν, τοὐλάχιστον μὲ ὅλας τὰς ἀνθρωπίνως δυνατὰς πιθανότητας ἐπιτυχίας. Ἐπὶ πλέον, τὸ ὡς ἄνω πνεῦμα ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τοὺς ἀνωτάτους ἰαπωνικοὺς κύκλους δὲν εἶνε τόσον γενικευμένον εἰς ὅλην τὴν Ἰαπωνίαν. Ἀπόδειξις εἶνε ἡ τελευταία πληροφορία ἐκ Τόκιο, καθ' ἣν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν κατήγγειλαν τὴν ἐπικίνδυνον κίνησιν ποὺ τείνει εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ ρῆξιν μεταξὺ στρατοῦ καὶ στόλου καὶ ἐκ παραλλήλου νὰ ἐξεγείρῃ τὸν λαὸν ἐναντίον ἀμφοτέρων τῶν ἑνόπλων τῆς χώρας δυνάμεων. Οἱ δύο Ἰάπωνες ὑπουργοὶ ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τοῦ ἀναφερθέντος κινδύνου καὶ ἐπεκαλέσθησαν τὴν συνδρομήν της διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀναγκαίων πιστώσεων καὶ διὰ τὸν στρατὸν καὶ διὰ τὸν στόλον, δηλοῦντες, ὅτι αἱ πιστώσεις ἐκείναι ἀντιπροσώπευαν τὸ ἐλάχιστον ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν Ἰαπωνικὴν ἄμυναν.

Ἄλλ' ἡ πιθανότης, ὅτι οἱ Ἰάπωνες θὰ ἔχουν συμπληρώσει τοὺς ἐξοπλισμούς των μέχρι τῆς προσεχοῦς ἀνοίξεως καὶ ὅτι θὰ ἔχουν ὁλοκληρώσει τὸ ὁδικὸν καὶ σιδηροδρομικὸν των δίκτυον, τὸ ὁποῖον ἐχάραξαν πρὸς ὅλας τὰς γραμμὰς καὶ πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, δὲν φαίνεται καὶ τόσον ἀσφαλής, ὥστε νὰ ὑποτεθῇ ὅτι οἱ Ἰάπωνες θὰ ἀναλάβουν τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν μίαν ἐπιχείρησιν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἔχουν ἀπόλυτον ἐκ τῶν προτέρων βεβαιότητα ὅπως τὴν ἀναλάβουν. Χρειάζονται δὲ νὰ ἔχουν τὴν βεβαιότητα ταύτην διότι δὲν γνωρίζουν ἂν μία ῥῆξις θὰ περιορισθῇ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ρώσσων. Τὸ ἀντίθετον μάλιστα φαίνεται πολὺ πιθανώτερον. Προφανῶς, ὅλοι οἱ συνδυασμοὶ εἶνε δυνατοί, ὁ ἕνας περισσότερον τοῦ ἄλλου. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι εἴδους ὑπολογισμοὶ εἶνε παρακεκινδυνευμένοι. Ὁ πόλεμος εἰς τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανόν, διὰ τὸν ὁποῖον ἀπὸ δεκαπενταετίας περίπου γίνεται συνεχὴς λόγος, ἔχει τὰ αἴτιά του, τοὺς λόγους του, ἀλλ' ἡ ἐξέλιξις αὐτοῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ προκαθορισθῇ οὔτε ἀπὸ τὰ ἐπιτελικά, οὔτε ἀπὸ τὰ πολιτικὰ γραφεῖα. Τὰ αἴτιά του δέον νὰ ἀναζητηθοῦν εἰς τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ν' ἀποκτήσουν ἀγορὰς εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὑπάρχουν οἱ προβλέποντες, ὅτι εἰς μίαν μέλλουσαν σύρραξιν εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ταχθοῦν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ρωσσίας, ἐνῷ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Πολωνία θὰ εἶνε σύμμαχοι τῆς Ἰαπωνίας. Ἀλλὰ διατί ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ μὴ προβλεφθῇ τὸ ἐντελέστερον, τοῦτεστι τὸ γεγονός, ὅτι μία ρωσσοϊαπωνικὴ σύρραξις θὰ προκαλέσῃ καὶ σύρραξιν γενικωτέραν εἰς τὸν Εἰρηνικόν, ὅπου αἱ δύο ἰσχυρότεραι Δυνάμεις, ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Ἀμερική, ἀνταγωνίζον

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ.-Η τέχνη του Γάρσον.
ΑΜΑΛΙΑ.-Ο Φαρμακωμένος.
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΣ.-Υπηρεσιακός μηχανισμός.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ.-Ο Πεθερούλης.
ΑΤΤΙΚΟΝ.-Η Εξομολόγησις.
ΟΛΥΜΠΙΑ.-Οι τρεις συνηθισμένοι.
ΑΡΤΙΣ.-Η Μαγδάλα.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ.-Ο κλοιός της κοριτσιάς.
ΑΤΤΙΚΟΝ.-Ο «Τσιμπούκι» μπερδεύει.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ.-Πόσες θα μ' αλάχτε.
ΠΑΛΛΑΣ.-Ο Δόκτωρ Τζέκυλ.
ΠΑΛΛΑΣ Β'.-Ο έλεγχος Σουλ.
ΠΑΝΘΕΟΝ.-Ο χαλάσας θεός.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ.-Ο χαλάσας θεός.
ΣΤΕΦΑΝΙ.-Ο «Σ» του Σατανά.
ΣΤΑΡ.-Ο «Σ» του Σατανά.
ΣΤΑΔΙΟΝ.-Ο κλοιός του γυναικείου.
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ.-Η τέχνη του Γάρσον.
ΑΡΤΙΣ.-Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΟ ΒΑΛΣ.
ΠΕΙΡΑΪΚΟΝ.-Ο Φίλαθλος.
ΡΟΥΞΑΝΗ.-Ο Φίλαθλος.
ΠΕΙΡΑΪΚΟΝ.-Ο φίλαθλος με τη λιποθυμία.
ΚΑΠΙΤΟΛ.-«Φρανκενστάϊν».
ΣΑΥ.-ΑΛΥ.Φ.-«Κλίκες και δολ νότες».
ΑΙΘΕΡΙΟΝ.-Η Μαγδάλα. Δεύτερον.

Ραδιόφωνον

ΑΝΘΟΥΡΓΟΝ (322 μ.). 8 μ.μ. Όρχήστρα. 9 μ.μ. Θέατρον. Κρητικά τραγούδια. 9.30 μ.μ. Διάφορα τραγούδια (ελαφρά και δημοτικά). Μουσική «Φάουστ» (ιστορικά). Νέκυες «Μαδαμά Μπατερφλάϊ». Μουσική «Φάουστ».

ΑΘΗΝΑΪ ΣΟΦΙΑ (1412 μ.). 5 μ.μ. Συμφωνική ορχήστρα. Μουσική δωματίου. 6.30 μ.μ. Ορχήστρα. 7.30 μ.μ. Μουσική γραφική. Τρίο. 9.10 μ.μ. Μουσική γραφική. Τραγούδια. 9.10 μ.μ. Δίσκοι. 9.30 μ.μ. Θέατρον.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Ραντιο Στούντιο). 1.35 μ.μ. «Λαδοσάτα». 11.20 μ.μ. Μεταδόσεις.

ΒΙΕΝΝΗ (518 μ.). 6.20 μ.μ. Ρεσιτάλ τραγουδιού. 7.30 μ.μ. Μουσική δωματίου. Χριστούς "Οπερας της Βιέννης: «ΤΑΝΗ». Μουσική του Βάγκνερ. Μουσική του Βάγκνερ.

ΡΟΜ. ΓΤΑΛ. ΣΥΚΡΟΥΤΣΑ. (Τετράγωνος Μαρκόνι). Τραγούδια. Τραγούδια. 8.30—9.40 μ.μ. Δίσκοι. 9.45 μ.μ. Ρεσιτάλ πιάνου. Μουσική. 11.30 μ.μ. Μουσική γραφική. Μουσική γραφική. 12.45 μ.μ. Μεταδόσεις από τη Νεαπολιτάνα. Μουσική γραφική. Μουσική από Λίεζ. Μουσική γραφική.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394 μ.). 8 μ.μ. Διάφορα. 9 μ.μ. Ορχήστρα. Μουσική γραφική. Ραντιό γραφικό. 10.15' μ.μ. Ραντιό. Μουσική γραφική. Μουσική γραφική.

ΒΟΛΤΣΑΒΑ (Τσεκίας, 355 μ.). 8.30 μ.μ. Δημοτικά τραγούδια. Μουσική γραφική. Μουσική. 10.15' μ.μ. Δίσκοι. 11 μ.μ. Συμφωνική ορχήστρα. Μουσική γραφική. Μουσική γραφική. Μουσική γραφική. Μουσική γραφική. Μουσική γραφική. 12.30' μ.μ. Μουσική γραφική.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (322 μ.). 8.50' μ.μ. Μουσική: «Φλάϊαρδα του ΤΣΙΟΥΛΙΑΝΟ, ΠΑΡΙΣΙΑ» (Ντον Σεζάρ). 9.30' μ.μ. Δίσκοι. 10.15' μ.μ. ΤΖΑΖ 11.20' μ.μ. Δίσκοι.

ΡΩΜΗ (Ραντιο Ιταλία). Μεταδόσεις από το Εθνικό Θέατρο: «ΣΑΝΤΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑΙΣ ΔΟΞΕΣ». Μουσική γραφική. ΡΩΜΗ.—ΝΑΠΟΛΙ Σ.—ΜΙΛΑΝ (441.—Ραντιο Ιταλία). 10.15' μ.μ. Σύγχρονη μουσική. 10.15' μ.μ. Μουσική δωματίου.

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

Παρεξηγήσεις

Άπόψε ανεβήκαμε, θάβουσες, είκες πυρκά όλες, άλλη τόσο συχά, πού ό θέλω το στόμα σου αφρίνει να τσίμπα και να μάτια σου ίγκιασαν από δάκρυα. — Μα, μπρε μωρή γυναίκα, τι σου 'χει γιόνι απλούστερο τραγούδι, εύκολες φράσεις, ευκολονόητες, ευκολοπρόφερτες γαλιάδες φλάβες του, το γνωρίσαι και θεσπ ακριβώς ό,τι ανέ-γνω-σταν για τις καλούτσικες να ξυναγαπήσουν ξανά.

Καλά, δαι χτυλώνεσι σε τώρε σχέσι, και τώρα θέλεσι να μ' αρνηθείσι από τον θυμό σας την άγάπη, από το δάσος σας την εδυσφορία, από τα νεύρα σας τη δύναμη, από τα χαμόγελα σας τα δάκρυα, από τη χαρούτσης μας τον πόνο, από τη ζωή μας τον θάνατο; Μα γιατί να λέμε τα πι μη λέμε... Άς μη διαρρυσιμε τώρα πού ανοίγουμε τη σπηλιά την συντύχιου, πώς ό έωξ-ήπιτ πάρτηκε από τον κόσμο, πώς ό ξωξ-ήπιτ πάρτηκε από τον κόσμο, πώς ό ξωξ-ήπιτ πάρτηκε από τον κόσμο, πώς ό ξωξ-ήπιτ πάρτηκε από τον κόσμο, πώς ό ξωξ-ήπιτ πάρτηκε από τον κόσμο, πώς μαζεύεται συγ-χυρά, φόνος και αυτοκτονίες της είδε αδύνατον να τ' αν θ' αποσώσωμε, πώς καταστροφή!

Έτσι, βέβαια. Συναναγνώστου της ίδιο δρόμο, με το αγαπημένο χέρι σου στο δικό μου, μέσα στο φως του ήλιου, στο φως της ελευθερίας, από τα νεύρα της Γαλλίας. Δεν έχει άδικον. Δημιουργήσαμε μαζί ένα ονειρεμένο κόσμο, γεμάτο τρυφερότητα και ομορφιά, γεμάτο τιμούρι την αλήθεια και τη χαρά ό άνθρωπος. Έ-κουε άλλοτε τον κόσμο ο άνθρωπος τον κόσμο του Σοφοκλή και τον κόσμο του Ρεμπραντ, τον κόσμο του Μπετόβεν, τον κόσμο του Ντοστογιέφσκι, τον κόσμο του Ρενουάρ, τον κόσμο του Ρωμαίου και της Ιουλιέττας, τον κόσμο του Φάουστ και τον κόσμο του Ντον Ζουάν, τον κόσμο του Ντον Κιχώτη και του Σάντσο Πάντσα

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΗΞΙΩΣΕ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΕΚ 300.000 ΑΝΔΡΩΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Τηλεγραφικῶς).— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου, αἱ προτάσεις τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ, τὰς ὁποίας ἐκόμισεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν ὁ ἐν Βερολίνῳ πρέσβυς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας κ. Φίππς, περιλαμβάνουν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν πρότασιν ὅπως ἡ Γερμανία ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ διατηρῇ μὲν 300 χιλιάδας στρατοῦ, ἀλλ' ὁ στρατὸς οὗτος νὰ μὴ ἀποτελέσῃ τὸ σύνθημα μιᾶς νέας ἀναβιώσεως τοῦ μιλιταρισμοῦ.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς σὲρ Τζὼν Σάϊμον ἀπεδέχθη μίαν μέσην λύσιν ἱκανοποιοῦσαν καὶ τὰς γαλλικὰς ἀπόψεις διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ τὴν αἴτησιν τῆς Γερμανίας πρὸς ἐπανεξοπλισμόν.

Ὁ κ. Φίππς θὰ ἐπανέλθῃ μεθαύριον εἰς Βερολῖνον καὶ θὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ, ἐξ ὀνόματος τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως, πλειοτέρας διευκρινίσεις. Ἐξ ἄλλου ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ ὡς βάσιν τῶν συζητήσεων ὄχι τὸν ἐπανεξοπλισμὸν τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ τὸν γενικὸν ἀφοπλισμόν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» γράφει ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐξήτασε, πλὴν τῶν θεμάτων, ἄτινα συνεζητήθησαν μετὰ τοῦ κ. Μπένες, καὶ τὸ σύνολον τῶν προσφάτων συνομιλιῶν, αἵτινες ἐγένοντο μετὰ τοῦ κ. Χίτλερ καὶ Πονσέ, καὶ Χίτλερ μετὰ τοῦ "Αγγλου πρεσβευτοῦ κ. Φίππς.

Αἱ ὑπὸ τῆς Γερμανίας γενόμεναι προτάσεις ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ζητουμένην ὑπ' αὐτῆς στρατιωτικὴν δύναμιν, πρὸς τὸ πολεμικὸν ὑλικὸν καὶ πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας, θ' ἀποτελέσουν ἀσφαλῶς ἀντικείμενον νέων συνομιλιῶν, ὅταν ὁ κ. Φίππς, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ἤδη ἐν Λονδίνῳ, ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐν Βερολίνῳ θέσιν του.

«Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, λέγει ὁ «Μικρὸς Παρισινός», θὰ ἐξακολουθήσῃ παρακολουθοῦσα τὰς συνομιλίας αὐτὰς μετὰ προσοχῆς καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ κ. Μπονκοὺρ ἐθεώρησε καλὸν ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τοὺς συναδέλφους του ὅλα τὰ πληροφοριακὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἤδη εἰς τὴν διάθεσίν του.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Ἀθην. Πρακτ.).— Αἱ συνομιλίαι ἀναφορικῶς πρὸς τὸ μέλλον τῆς Κ.Τ.Ε. μεταφέρησαν εἰς Παρισίους, ὅπου ὁ κ. Ἀδενὼλ ἔφθασε κατόπιν ἑβδομαδιαίας παραμονῆς ἐνταῦθα.

Ὁ κ. Ἀδενὼλ ἐγένετο σήμερον δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Σωτάν. Ἐπίσης θὰ γίνῃ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπονκούρ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀναμένει τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Σάϊμον, ὅστις θὰ παραμείνῃ εἰς Παρισίους πρὶν ἢ μεταβῇ εἰς Ἰταλίαν.

Οἱ ἐν Παρισίοις "Αγγλοι ἀνταποκριταὶ τηλεγραφοῦν ὅτι εἶνε ζήτημα ἂν ἡ πειστικότης τοῦ κ. Σάϊμον θὰ κατορθώσῃ νὰ μεταβάλῃ τὴν στάσιν τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἀντιτίθεται ἀπολύτως πρὸς οἱονδήποτε ἐπανοπλισμὸν τῆς Γερμανίας καὶ ἀποκρούει οἱανδήποτε θεμελιώδη μεταρρύθμισιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΛΙΡΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 17. (Τηλεγρ.).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Ν. Ὑόρκης ὅτι, κατόπιν τῶν ἐκεῖ κυκλοφορησασῶν ἐπιμόνων διαδόσεων περὶ προσεχοῦς σταθεροποιήσεως τοῦ δολλαρίου, ἐγνώσθη ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ σταθεροποιήσῃ τὴν λίραν ἐφ' ὅσον θὰ ὑφίστανται ἡ παροῦσα διαφορὰ μὲ τὸ δολλάριον καὶ ὅτι, ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ σταθεροποιήσῃ τὸ δολλάριον, ἐφ' ὅσον ἐὰ ὑφίστανται ἡ ἀπειλὴ μεγάλης πτώσεως τῆς λίρας ἐν σχέσει μὲ τὸν χρυσὸν — πτώσεως, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ πτῶσιν τῶν παγκοσμίων τιμῶν τῶν πρώτων ὅλων.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀρκεσθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀποφύγῃ ὑπερβολικὰς διακυμάνσεις τῶν ξένων νομισμάτων, διατηροῦσα μίαν ὁπωσδήποτε σταθερὰν τιμὴν τοῦ χρυσοῦ. Καὶ, ἐφ' ὅσον ἡ περίοδος τῆς σταθερότητος τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ παρατείνεται, ἔχει ἤδη παρατηρηθῇ ὅτι τὰ κεφάλαια ἀρχίζουν νὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἡ δὲ ἐπανόδος αὐτὴ γίνεται αἰτία ὑψώσεως τῆς τιμῆς τοῦ δολλαρίου.

ΕΝ ΛΕΣΒΩ ΚΑΤΕΠΕΣΕ ΧΑΛΑΖΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΟΥΣ ΜΕΓΕΘΟΥΣ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΤΑΣΕΩΣ

Ὁ πρόεδρος τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Παρακοίλων (Μυτιλήνης) καὶ τὸ ἀγροτικὸν συμβούλιον τοῦ ἰδίου χωρίου διὰ τηλεγραφημάτων των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναφέρουν ὅτι εἰς τὸ χωρίον των ἔπεσε χάλαζα μεγέθους ἐνδικεῖ καρύου διαμέτρου 0.10 συνοδευομένη ἀπὸ ραγδαίαν βροχήν. 350 οἰκίαι κατεστράφησαν τελείως ἂν δὲ ἐπαναληφθοῦν αἱ βροχαὶ θὰ καταστραφοῦν καὶ αἱ ὑπόλοιποι διότι κατὰ 80 ο/ο ἔχουν ὑποστῆ σοβαρὰς βλάβας. Ἐκτὸς τῆς ἀπωλείας τοῦ ἐλαιοκάρπου, ὑπολογιζομένης εἰς 200 χιλιάδας, κατεστράφησαν ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἐλαιόδενδρα. Πλὴν τούτων ἐφευρέθησαν καὶ 40 πρέβατα. Οἱ τηλεγραφοῦντες ζητοῦν ἐν τέλει βοηθείας καὶ ἐνίσχυσιν διότι οἱ κάτοικοι εὑρίσκονται σχεδὸν εἰς τὸ ὕπαιθρον, ἀφοῦ κατεστράφησαν ἀπὸ τὰς οἰκίας ἐν περίπου ἑκατομμυρίοις κεράμων.

Περὶ πάντων τούτων τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔλαβε τηλεγραφήματα οὔτε τοῦ νομάρχου οὔτε τοῦ διοικητοῦ χωροφυλακῆς.

ΤΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΠΕΡΙ ΜΗ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΜΙΑ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΙΤΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Πολίτης ἔκαμε τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Πνευματικῆς Συνεργασίας διάλεξιν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἑνώσεως τῶν Γαλλικῶν Συνδέσμων ὑπὲρ τῆς Κ.Τ.Ε. περὶ τῶν συμφώνων μὴ ἐπιθέσεως. τῶν ὁποίων φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὸ σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο καὶ τὰ ὁποῖα ἐνεφανίσθησαν ὡς «ἄνθη κακοῦ» συνεπείᾳ τῆς ἐλλείψεως ἀσφαλείας. Καὶ ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἔρευ «ἐπιτιθεμένου κράτους» πρωτοβουλίᾳ τῶν Σοβιέτ, ἐκ. Πολίτης παρετήρησεν ὅτι, παρὰ πᾶσαν δυσχέρειαν, καλὴ ἐργασία ἐπετελέσθη εἰς τὰ Βαλκάνια, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἦσαν ἑστία συρράξεων καὶ ἅτινα, χάρις εἰς τὸ παράδειγμα τοῦ συμφώνου τῆς Ἀγκύρας, ὅπερ ἠκολούθησαν καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα καὶ ἡ Ρουμανία ἤδη «ἀπεβαλκανίσθησαν».

Ὁ κ. Πολίτης καταλήγων ἐπεβεβαίωσε τὴν πίστιν τῶν μικρῶν ἐθνῶν ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς Κ.Τ.Ε. ἐκφράσας τὴν ἐκπλῆξιν του διότι χῶραι ζητοῦσαι ἰσότητα δικαιωμάτων προσπαθοῦν νὰ περιορίσουν τὰ δικαιώματα τῶν μικρῶν ἐθνῶν διὰ ρίψικῆς μεταρρυθμίσεως τῆς Κ.Τ.Ε.

Κατόπιν ὡμίλησεν ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Κ.Τ.Ε. κ. Ἀβεγνέλ, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἡ κρίσις τῆς Κ.Τ.Ε. εἶνε μία ἀπόψις τῆς παγκοσμίου κρίσεως καὶ δὲν θὰ διαρκέσῃ περισσότερον αὐτῆς.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΜΑΣΣΑΡΙΚ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17. (Πρακτ. Τρανζόσεαν). — Ἀγγελλεται ἐκ Πράγας ὅτι ὁ πρόεδρος Μάσσαρικ ἀπηύθυνεν ἐπὶ ταῖς ἐπικειμέναις ἐορταῖς τῶν Χριστουγέννων πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ Τσεχοσλοβάκους πολίτας ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς πολίτας τῶν διαφόρων κρατῶν διάγγελμα ἐν τῷ ὁποίῳ εὔχεται ὅπως ἐπικρατήσῃ, τελικῶς, ὁ νόμος τῶν ἀφοπλιστικῶν ἀρχῶν.

—"Ας μὴ παρασυρώμεθα —γράφει— εἰς τὰ οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ ζητήματα ἀπὸ ἀτομικὰ ἢ ἐθνικιστικὰ ἐλατήρια διότι τὰ σημερινὰ οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ προβλήματα εἶνε, πρωτίστως, ἠθικῆς φύσεως. Εἰς τὸν δημόσιον ἡμῶν βίον δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιῶμεν μεθόδους βίας. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν εἶνε ἀποτελεσματικὸν ὄργανον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, εἶνε ὅμως ἐπιδεκτικὸν βελτιώσεων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΕΡΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Κατὰ τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θὰ τερματισθῇ ἡ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως συζήτησις ἀφοῦ συμπληρώσῃ τὴν ἀγόρευσίν του ὁ κ. Μαρῆς καὶ ὁμιλήσουν οἱ κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Λοβέρδος, ἐνδεχομένως δὲ καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Ὁ κ. Καφαντάρης, τοῦ ὁποίου ἡ ἀσθένεια παρατείνεται, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ παραστῇ εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, θὰ ἐκθέσῃ δὲ βραδύτερον τὰς ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως ἀπόψεις του διὰ τοῦ Τύπου.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπεσκέφθη τὸν κ. Καφαντάρην ὁ κ. Βενιζέλος.

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΥ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΓΟΣ

ΑΡΓΟΣ, 17. ('Ιδ. τηλ.)— Πλῆθος λαοῦ σήμερον τὴν μεσημβρίαν ἐν πρωτοφανεῖ ἀγανακτήσει σχηματίσαν αὐθόρμητον καὶ ὀγκωδεστάτην διαδήλωσιν ἀπεδοκίμασε ἀγρίως τὸν ἀφιχθέντα ἐνταῦθα ἵνα ἱδρύσῃ παράρτημα τῆς Δημοκρατικῆς 'Αμύνης γερουσιαστὴν κ. Ν. Γρηγοριάδην. Ὁ λαὸς ἐν πρωτοφανεῖ ἐξάψει ἠξίωσε νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως ὁ κ. Γρηγοριάδης ὡς μετασχὼν τοῦ Στρατοδικείου τοῦ καταδικάσαντος τοὺς "Εξ.

Οἱ κυβερνητικοὶ παράγοντες καταβάλουν ἀπεγνωσμένας προσπαθείας πρὸς διάσωσιν τοῦ κ. Γρηγοριάδου. Οἱ σωφερῶ ἠρνήθησαν νὰ μεταφέρουν τοῦτον διὰ τῶν αὐτοκινήτων παρὰ τὰς παρακλήσεις τῶν κυβερνητικῶν παραγόντων. Μετὰ δίωρον πάλιν πρὸς τὸ μαινόμενον πλῆθος κατώρθωσαν, τῇ βοηθείᾳ τῆς ἀστυνομίας, νὰ φυγαδεύσουν τοῦτον. Ὁ ἀκόλουθός του καὶ ὁ συνοδεύων αὐτὸν βενιζελικὸς συμβολαιογράφος κ. Παπαγιαννόπουλος ἐσώθησαν ὡς ἐκ θαύματος. Ὁ λαὸς τοῦ "Αργους διαμαρτύρεται ἐντόνως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς θρασείας προκλήσεις τῶν ἐπαναστατῶν.

Η ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑΡΙΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΔΗ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν προέβη τὴν ἑσπέραν χθὲς εἰς τὰς κάτωθι ταυτοσήμους ἀνακοινώσεις :

«Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἐν τῇ ἐνυπογράφῳ ἐκκλήσει του τῇ δημοσιευθείσῃ διὰ τοῦ Τύπου πρὸς τοὺς Φιλελευθέρους ἐκλογεῖς 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς, σχετικῶς μὲ τὰς ἐργασίας τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τελευταίου Νόμου, λέγει ὅτι «ἡ ἀτέλεια τῆς ὀργανώσεως τῆς σχετικῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας καὶ ἡ κακὴ πολλάκις θέλησις τῆς πλειοψηφίας τῶν σχετικῶν ἐπιτροπῶν, ἔγινε αἰτία ὥστε πολλοὶ ἐκλογεῖς, μολονότι τρὶς καὶ τετράκις προσῆλθον ἐνώπιον τῶν 'Επιτροπῶν αὐτῶν, δὲν κατώρθωσαν ἀκόμη νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ τῶν νέων βιβλιαρίων των».

»Εἰμεθα ὑποχρεωμένοι εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀνωτέρω καταγγελίας νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὡς διαπιστοῦται ἐκ τῶν ἐποπτῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν 'Εσωτερικῶν, τῶν ἐφορευόντων κατὰ τμήματα τὰς ἐργασίας τῶν διαφόρων 'Ενοριακῶν 'Επιτροπῶν, ἡ ἀναθεώρησις τῶν βιβλιαρίων προχωρεῖ κανονικῶς καὶ ἱκανοποιητικῶς. "Αν παρετηρήθη δέ τις ἀτέλεια, αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς προσελεύσεως ἐνίων πολιτῶν, ἀτελῆ παρουσιαζόντων βιβλιάρια καὶ ἀξιούντων τὴν ἀντικατάστασίν των παρὰ τὸν νόμον.

»'Ημεῖς πρὸς διευκόλυνσιντῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων καὶ ἀποσόβησιν πάσης μεμψιμοιρίας ἐκ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ὑπεχωρήσαμεν εἰς ἁπάσας σχεδὸν τὰς ἀξιώσεις, ἃς τὸ κόμμα τοῦτο μᾶς ὑπέδειξε καὶ ἐφθάσαμεν μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε δι' ἐγκυκλίου ἡμῶν νὰ συστήσωμεν εἰς τὰς 'Επιτροπάς, ὅπως παραδέχωνται πρὸς ἀναθεώρησιν βιβλιάρια ἐκδοθέντα μετὰ τὸ 1926 ἄνευ ἀριθμοῦ μητρῴου, τὰ ὁποῖα κατὰ νόμον δὲν εἶνε νόμιμα, καὶ τὰ ὁποῖα ἀνήκουσι κατὰ 95 % εἰς Φιλελευθέρους πολίτας.

»Κατεβάλομεν καὶ καταβάλλομεν πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα ἡ ἀναθεώρησις τῶν βιβλιαρίων γίνῃ ἐντελέστερον, ἀλλ' ὁσονδήποτε καὶ ἂν προσπαθήσωμεν οὐδέποτε θὰ κατορθώσωμεν ν' ἀποφύγωμεν τὰς διαμαρτυρίας ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διὰ παντοίων μέσων, ἐπιζητοῦσι ν' ἀποκτήσωσι, παρὰ τὸν νόμον, δικαίωμα ψήφου ἢ μᾶλλον ψήφων».

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ

"Αμα δημοσιευθῇ ὁ νόμος περὶ ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τῶν ἀναμιχθέντων εἰς τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου ἀξιωματικῶν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν θὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὅπως προαχθῇ εἰς ὑποναύαρχον ὁ πλοίαρχος κ. Ρουσσὲν πρὸς πλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἀπομακρυνομένου ὑπονιαύάρχου κ. Δεμέστιχα.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ

Προεκλήθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου προάγεται εἰς πλοίαρχον κατ' ἐκλογὴν ὁ ἀντιπλοίαρχος κ. Οἰκονόμου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Χθὲς τὴν πρωΐαν εὑρέθη ἀπηγχονισμένη διὰ σχοινίου ἐπὶ τῆς κλίνης της ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισιᾶς 59 κατοικίας της ἡ 30έτις Μαρία 'Ισαακίδου, ἀνεψιὰ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διευθυντοῦ τῆς Πολυκλινικῆς κ. Ν. 'Αλεβιζάτου (θυγάτηρ γυναικαδέλφης του). Ἐκ τῆς ἐνεγγραφείσης ἀνακρίσεως προέκυψεν ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας. Ἡ αὐτόχειρ, ἀπολέσασα ἐντὸς ἑνὸς ἔτους τὸν πατέρα της, ὁ ὁποῖος ἠυτοκτόνησε δηλητηριασθείς, καὶ τὴν μητέρα της ἀποθανοῦσαν ἐκ φυσικοῦ θανάτου, εἶχε προσβληθῇ ὑπὸ ὀξείας νευρασθενείας καὶ ὑπὸ μεγάλης μελαγχολίας καὶ ἔρριπε διαρκῶς πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν. Οἱ ἰατροὶ εἶχον ὑποβάλει ταύτην εἰς ὠρισμένην θεραπείαν, τὴν ὁποίαν ὅμως ἐκείνη ἀπέφευγεν. Ὅπως φαίνεται, ἀπηγχονίσθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προχθεσινῆς νυκτός, διότι ὅταν τὴν εὗρον χθὲς ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ἀκινητήσει πρὸ ἀρκετῶν ὡρῶν. Ἡ αὐτόχειρ διέμενεν εἰς τὴν ἀνωτέρω οἰκίαν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ της.

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΠΡΟΕΒΑΛΟΝ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνειργάσθη χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Μαξίμου, τοῦ γεν. διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου κ. Παπᾶ καὶ τῶν ἁρμοδίων τμηματαρχῶν ἐπὶ τῶν διεξαγομένων ἑλληνοβουλγαρικῶν διαπραγματεύσεων.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, αἱ διαπραγματεύσεις αὗται πρόκειται νὰ ἀνασταλοῦν προσωρινῶς, καθ' ὅσον ἐκρίθη ἀπαραίτητον ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς Σόφιαν, ἵνα συνεννοηθῇ μετὰ τῆς κυβερνήσεώς της.

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ διατηρηθῇ ἡ ἐπαφὴ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Βουλγαρίας κ. Νεϊκωφ.

Κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας πληροφορίας μας, τὸ συμπέρασμα τῶν διεξαχθεισῶν μέχρι τοῦδε διαπραγματεύσεων εἶνε, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ ἀντιπροσωπεία διετύπωσε τὴν ἀξίωσιν ὅπως, ἐπερχομένου συμψηφισμοῦ τῶν ἐκατέρωθεν ἀπαιτήσεων, καταβληθῇ ὑπὸ τῆς 'Ελλάδος πρὸς τὴν Βουλγαρίαν σημαντικὸν ποσόν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ

Οἱ κάτοικοι τῆς Νέας 'Αγχιάλου τοῦ Βόλου καὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν πολυπληθῶν παροικιῶν 'Αγχιαλιτῶν τῶν 'Αθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν πόλεων ἀπηύθυναν διὰ τῆς ἐνταῦθα 'Ενώσεων τῶν ἀπανταχοῦ 'Αγχιαλιτῶν θερμὸν εὐχαριστήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τσαλδάρην, διότι ἐδέχθη ἐπιτροπήν, ἀναπτύξασαν τὰ δίκαιά των, καὶ ὑπεσχέθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις — ἀναγνωρίζουσα ἀπολύτως τὰ δίκαιά των — δὲν θὰ συνάψῃ ποτὲ μετὰ τῆς Βουλγαρίας σύμβασιν παραγνωρίζουσαν τὰ δίκαια αὐτῶν.

Τὸ τηλεγράφημα ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, τηροῦσα τὴν ὑπόσχεσιν αὐτήν, θὰ ὑποστηρίξῃ μέχρι τέλους σθεναρῶς τὴν δικαιότάτην ἀπαίτησιν τῶν 'Αγχιαλιτῶν διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν περιουσιῶν τῶν κατοίκων τῆς ἱστορικῆς ἑλληνικῆς πόλεως.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ κ. κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΚΑΙ ΛΟΒΕΡΔΟΥ

Χθὲς τὴν 11ην π. μ. ἐγένοντο μετ' ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τῆς Λέσχης τῶν Δημοσίων 'Υπαλλήλων, παρισταμένων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Χατζηκυριάκου, Λοβέρδου καὶ Χέλμη, τοῦ κ. Παπαναστασίου, τοῦ κ. Δημάρχου μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ πολλῶν βουλευτῶν, γερουσιαστῶν, ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ. Τὸν ἁγιασμὸν ἐτέλεσεν ὁ Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος, μεθ' ὃ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Λέσχης κ. Ράμμος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐχαιρέτησε τὸ γεγονὸς τῆς ἱδρύσεως τῆς Λέσχης, ἐτόνισεν ὅτι σκοπὸς αὐτῆς εἶνε ἡ ἀνάπτυξις τῆς πραγματικῆς ἀλληλεγγύης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. 'Εξήγησεν ἀκολούθως, ὅτι ἐν τῇ μεγάλῃ των πλειοψηφίᾳ, εἶνε πάντοτε πρόθυμοι νὰ ἐργασθοῦν μὲ ζῆλον καὶ αὐτοθυσίαν διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Ἐζήτησε δὲ ἐν τέλει, τὴν βοήθειαν τοῦ κράτους, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας πρὸς κοινωνικὴν προαγωγὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΛΟΒΕΡΔΟΥ

'Ακολούθως ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Λοβέρδος, ὅστις ἀπαντῶν εἰς ὅσα ἀνέφερεν ὁ κ. Ράμμος, εἶπεν ἐν ἀρχῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις μετὰ χαρᾶς ἀποβλέπει εἰς τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Λέσχης. Ὡμίλων ἐν συνεχείᾳ περὶ τῆς συμβολῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὴν ὅλην λειτουργίαν τῆς κρατικῆς μηχανῆς, ἐτόνισεν ὅτι ἄνευ τῆς εὐσυνειδήτου καὶ καλῆς συνδρομῆς τῶν ὑπαλλήλων καὶ οἱ καλύτεροι νόμοι ἀποβαίνουν χάρτης ἄχρηστος. Οἱ ὑπάλληλοι βεβαίως σχεδὸν ὅλοι, ἐτόνισεν, ἀντιλαμβάνονται τὰς ὑποχρεώσεις των ἀπέναντι τοῦ κράτους καὶ καταβάλλουν, κατὰ τὸ δυνατόν, ὅλας τὰς προσπαθείας των, διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των. Μεταξὺ αὐτῶν ὅμως ὑπάρχουν καὶ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα, ἴσως λόγῳ των περιστάσεων, προέβησαν εἰς ἐνεργείας ὀλίγον ζωηρὰς. Ἀπέναντι αὐτῶν ἐδείξαμεν, ἐσυνέχισεν, ὑπομονὴν καὶ τοὺς συμπεριεφέρθημεν μὲ πατρικὴν στοργήν, ἡ ὁποία πολλὰς φορὰς ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ἔνοχος διὰ μερικοὺς ὑπουργούς.

—'Η ἐντύπωσίς μου, εἶπεν εἶτα, εἶνε ὅτι τὸ σῶμα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἔχει ὅλα τὰ προσόντα, διὰ ν' ἀποβῇ ἀκόμη πλέον ὠφέλιμον εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ Κυβέρνησις ἐφρόντισε νὰ σημειώσῃ μίαν ἐπιβαρύνῃ περισσότερον τὸν λαὸν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τὰ μέσα νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς οἰκονομικάς αὐτῶν ἀνάγκας.

'Εντὸς ὀλίγου, ἐδήλωσε, θὰ ἐνδοθοῦν τὰ διατάγματα τῶν ψηφισθέντων νόμων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταβάλλεται πᾶσα ἀνθρωπίνη προσπάθεια, ὥστε ἀποκατασταθῇ ἡ ἰσότης καὶ ρυθμισθοῦν αἱ ὑπάρχουσαι ἀδικίαι μεταξὺ τοῦ ὑπαλληλικοῦ κόσμου. 'Η Κυβέρνησις, κατέλη